

MUZAFFER BALBAN

Kısaca kendinizi tanıtır mısınız?

Kendimi biraz uzunca tanıtırısam daha iyi olur kanısındayım. Tokatlıyım, babam subay olduğu için 1944 Ağustos ayında Adapazarı'nda doğdum. İlkokula öğretim yılının yarısında başladım. Aynı yıl Tokat'a taşındık. Ben 2. sınıfta iken ilkokul öğretmeni olan ablamın Sivas'ın Karamehmet köyüne tayini çıktı. Annem ablamı yanlız bırakmadı, küçük olduğum için beni de yanlarına aldılar. Kangal-Deliktaş'tan sonra Karamehmet köyüne kağıt arabası ile dereleri geçerek gittik. Dereleri geçerken suya düşeceğiz diye çok korkmuştum. İki odalı köy okulunun bir odasında biz kalırken diğer odada 1. sınıftan 5. sınıfa kadar toplam 12-15 öğrenciye ablam bir şeyler öğretmeye çalışıyordu. Isınmak için sobada tazeek yakığımızı söylemeye gerek yok. Okuma yazmayı 3. sınıfta zar zor öğrendim (Yıl 1952). Bunları anlatmamın nedeni yıl 2005, aynı durumda yüzlerce köy okulumuz var. Orta ve lise öğrenimini Tokat Gazi Osman Paşa Lisesinde güç bela tamamladıktan sonra (güç bela diyorum bu gün bile rüyalanma giren Fransızca öğretmeni Kôr Şerif, coğrafya öğretmeni Hırt Fikret, cebir öğretmeni Yamyam, resim öğretmeni Dana Hadî, müzik öğretmeni Haki Basri gibi hocalardan çok çıktık. Elbette fizik öğretmenimiz Sn. Sabri Demir, Matematik öğretmenimiz Sn. Nebiye Esmer hanım gibi değerli öğretmenlerimiz de vardı). Yüksek öğrenimi ODTÜ Elektrik Fakültesinde yaptım. 1969'da üniversiteyi bitirdikten sonra 1976 Şubat ayına kadar (18 ay askerlik hariç) Etibank Seydişehir Alüminyum tesislerinde Montaj ve Devreye alma mühendisi olarak çalıştım.

Ne günlerdi o günler! Halkımızın ödediği vergilerle kurulan üniversitelerden mezun olan bizler halka hizmet için koşu koşu devlet fabrikalarında çalışmaya gitmiştik. Özel sektör sömürücü, halkımız ve işçi kardeşlerimiz (ki onlar çok masum ve temizdi) sömürüldü. Geçen yıllar içinde banka dolandırmaktan hüküm giyip ceza evinden çıkan bir kişi Eskişehir'de futbol maçı öncesinde "En büyük H..... başka büyük yok" diye karşılınca ve son bir kaç yıl içinde de yine aynı suçlardan hüküm giyenler kurbanlar kesilerek işçisiyle, aydınıyla, okumuşu, yazmışıyla karşılınca halkımızın bir kısmının pek de masum olmadığını üzülerek anladım. Peki halkın bir kısmı masum değilse bunların okumuş çocukları masum olur mu? Dürüst olur mu? Elbette ki hayır. Deniz kumu ve aksik demir ile inşaat yaptırılanlar, bu inşaatlara ruhsat verenler, soyulan bankaların yöneticileri, bunlara göz yuman bürokratlar, bazı gümrükçüler hep bu memleketin çocukları değil mi? Neyse geçelim..

Bültenimizin 75. sayısında Şubemizin üyesi Sayın Muzaffer BALBAN'ı konuk ettik.

Doktor olan eşimin uzmanlık eğitimi yapılabilmesi ve ilkokul çağına gelen oğulların iyi okullarda okuyabilmeleri amacıyla 1976'da Bursa'da ÇEMTAŞ Demir Çelik Fabrikasında çalışmaya başladım. 76 yılında ÇEMTAŞ'ta 5 tonluk bir ark ocağı vardı ve haddahane temel inşaatı yapılıyordu. 1996'da ÇEMTAŞ'tan emekli olarak ayrıldığımda ÇEMTAŞ Türkiye'nin en modern kaliteli çelik üretim tesislerinden biri idi ve yatırımlar aynı hızla bugün de devam ediyor.

Emekli olduktan sonra, 28.08.1991 yılında kurucu ortağı olduğum ÖZ DİRENÇ Sanayi ve TİCARET LTD. şirketinde görev aldım. Burada uluslararası standartlara uygun güç dirençleri üretimine ODTÜ Metalürji Mühendisliği bölümü mezunu oğlum Sinan'la devam ediyoruz.

Şubemizin ulusal sanayi içinde yer alan bir üyesi olarak sektörün durumunu nasıl görüyorsunuz?

-Elektromekanik sanayinde çok güzel şeyler yapıyor, Trafo imal eden firmaların büyük güç ve gerilimde çalışacak trafoların memleketimizde imal etmeleri yine çeşitli güçlerde elektrik jeneratörlerinin, her türlü kuvvet ve kumanda kablolarının yerli üretimi gururla izlediğimiz gelişmeler. Ancak daha afabenin A'sındayız. Teknolojik gelişmede nerede ve ne durumda olduğumuzu iyi bilmemiz gerekir. Bugün kafamıza çuval geçirenler yüzlerce yolcu taşıyan uçakları, binlerce mil denizaltında dolaşan atom denizatlarını, hava yastığında ilerleyen elektrikli trenleri ve daha neleri neleri yıllar önce yaptılar da şimdi uyardan evlerimizi bile gözletiyorlar. Yapılacak çok iş var. Sektör ne durumda mı demişiniz? Ah.. Ah..

Ulusal sanayinin bugün yaşadığı zorluklar nelerdir?

-Ulusal sanayinin bugün yaşadığı zorluk enerji birim fiyatlarının, faizlerin yüksek olması, parasızlık, yersizlik değil yolsuzluk, bürokrasi, bilinçsiz yöneticiler ve ulus bilincinin yozlaşmasıdır. Başta altın ve bor olmak üzere madenlerimizin, petrolümüzün başına gelenler, yurdumuzun bir köşesinde, ellerine kına yakarak uğurladığımız evlatlarımızın, insanlarımızın başına gelenler, televizyon yayım kurumlarının isimlerinin yabancı kelimelerden seçildiği, Türkçe kelimelerin yabancı alfabelere göre yazıldığı, anadilin katledildiği günlerdir. Ulusal sanayinin gelişmesi ulus bilincinin gelişmesine bağlıdır.

Mühendislikteki ilk yıllarınızla şimdiki genç mühendisleri karşılaştırır mısınız? Gençlere önerileriniz nelerdir?

70'li yılları mühendisleri ne kazanacaklarından ziyade çalıştıkları kuruma ne verebileceklerini nasıl verebileceklerini düşünürlerdi. Şimdi bakış açısı değişti. "Ne üretebilirim? Ne yapabilirim? En iyi nasıl yaparım?"dan ziyade en kısa ve zahmetsiz yoldan en çok nasıl kazanırım diye düşünenlerin sayısı oldukça fazla. Gençliğimizde hayal bile edemediğimiz bugünkü Bilişim/İletişim teknolojilerindeki gelişmeler bilgiye erişimi çok kolaylaştırdı. Genç mühendislerin öğrendikleri yabancı dili yurtdışı firmaların ürünlerini pazarlamaktan daha çok üretim için bilgi edinmekte kullanmalarını ve standartlara uygun ürünler üretmelerini öneririm. Kolay iş yoktur. Her iş tekniğe uygun yapılmalıdır. Mühendis olmak hiç kolay değildir. 17 Ağustos 1999 Kocaeli depreminde genç, yaşlı, çocuk, bebek 17840 vatandaşımız hayatını kaybetmiş 73342 bina kullanılmaz hale gelmişti. Burada mühendisleri suçlamıyorum - akıma geldi de söylemek istedim; Her ne kadar "rızkın %95'i ticarettendir" dense de mühendis kardeşlerime önerim üretime ağırlık vermeleridir. Ticaret kişiyi, üretimi ise ülkeyi zengin eder.

İş dışındaki zamanınızı nasıl değerlendiriyorsunuz?

Dağ bayır dolaşarak... Doğa o kadar güzel ki... En yüksek zirvelerde sanki sizin geleceğinizi bilmiş de bayram elbiselerini giymiş çocuklar gibi rengarenk kır çiçekleri ile karşılaşsınız. Karlarla kaplı ormanda bir kuş sesi büyüler sizi, ne yer ne içer, düşünür dalar gidersiniz. Hayvançıkların biz insanlar doğayı kirletmemizden önce hiç olmazsa içecek suları vardı. Silahsız teröristler Uludağ'da kayak merkezlerinin antma tesislerini çalıştırmadığı, idari ve mülki yetkililer de bu işe nedense seyirci kaldığı için Üç Kızlar deresi yıllardır açık kanalizasyon halindedir ve bu dere KAPLIKAYA'ya akar. Piknik yapan Bursa'lılar bu su ile ellerini yüzlerini yıkar. Halk sağlığını ilgilendirdiği için belki Cumhuriyet savcısı bu işe el koyar da sorun çözülür. "Ağabey, siz de her fırsatta konuyu tartıştırsanız" diyorsanız onu da yaşlılığımıza verin ama ben biliyorum ki: "70 yaşındaki devrimci 7 yaşındaki yobazdan gençtir..."